

прѣдишното мѣсто. Въ долината дѣйствително и топло, и хубаво. Отъ тукъ отлично се вижда какъ облацитѣ по крилати Балкана, като че съ калпакъ и polegичка илзятъ по върховетѣ на височинитѣ отъ сѣверо истокъ къмъ западъ. Цѣла армия отъ бѣженци, както и по прѣди, расположиле се въ таборе — таборе около селото. Много семейства, възползова ни отъ доброто врѣме, вършеятъ. Носятъ се слухове, че Сулейманъ, въ околността на Карабунаръ, попълня корпуси и подготвява башибозуци. Много Казанлъчани се върнале въ града. Съсѣдното съ Шибка турско село обзето отъ пламакъ. Това, вѣроятно българетѣ, въ отмищение на турцитѣ, сѣ се потрудили. Взехъ петима конници българе, въ това число доброволцитѣ Пустовойговъ и Юревъ и се опитихъ да погледамъ пожарището. Отъ Шибка до тукъ 2 $\frac{1}{2}$ версти. Шейново е заградено отъ околното обработено поле съ плитакъ единъ ровъ и прѣдъ него насипъ. По нагатакъ се влѣзва въ раскошао буково бранище и най послѣ — изъ бранището въ селото.

Като погледнешъ на богатитѣ синьоре съ обширнитѣ имъ градини съ плодни дървета, убѣждавашъ се, че тукъ хората сѣ живѣли като въ рай. Въ настоящото време всичко, което огъня е можялъ да унищожи, е унищожено. Малката джамия и минарета ѝ догарятъ. Посрѣдъ улицата, близо до джамията, лежи трупа на убита една каджина съ съвършенно руса, златевъ цвѣтъ, коса; чергитѣ на лицето ѝ не се вече различаватъ. Улицитѣ запусъле и само въ една, обърната къмъ полето, градина, двама българе пасѣха стадо овце. Като обикаляхме селото, азъ забѣлязахъ въ единъ уцѣлелъ домъ сѣкашъ нѣкакво движение и поискахъ да се отбиемъ, за да видимъ какво има. Нѣ мене ме задържа Пустовойговъ. «Какво правите, полковникъ, васъ могатъ да ви убиятъ!» Опазностъ, прочее, нѣмаше, тъй като изъ дома излѣзоха съ низки поклони и изноплани лица нѣколко баби каджини, които не сѣ искале, вѣроятно, да оставятъ огнището си. Като се върнахъ на бивуака, узнахъ, че генерала ми измислилъ командировка; незнакъ кой му казалъ, че въ Казанлъкъ имало до 3000, оки хаѣбъ (ча зърно или брашно).